

dette Forbud ikke er ophævet ved nærværende Lov, det er heller ikke ophævet ved Loven om Ølbruggerier, ligesaa lidt som det er ophævet ved Loven om Bageriæringen i Kjøbenhavn, og det forekommer mig at være meget tvivlsomt, om det er ophævet ved § 14 i nærværende Lov; thi denne Paragraph siger, at de øvrige om Møllenæringen givne Love skulle, forsaavidt de ikke ere stadfæstede ved denne Lov, være ude af Kraft efter Forløbet af den Frist, der fastsættes i bemeldte Paragraph; men denne Bestemmelse er ikke givet i Lovene om Møllenæringen, og Motiverne til § 14 hentyde heller ikke til nogen Ophævelse af den nævnte Bestemmelse. Jeg vil derfor tillade mig at henstille til Thingets Overveielse, om man ikke til 3die Behandling skulde see at faae optaget i nærværende Lov, at det særlige Forbud, som nu eksisterer, og som forbyder en Møller at være Bager og Brygger i Kjøbstæderne, skal ophæves, saaledes at Spørgsmaalet er at afgjøre efter Reglerne for Næringsveienes Forening paa ethvert Sted, hvor efter jeg skulde formene, at Møllerne i Regelen vilde faae den samme Afgang dertil i Kjøbstæderne, som de have paa Landet, idet det i mange Tilfælde kan være hensigtsmæssigt at forene Mølleri med Bageri.

Indenrigsministeren: Jeg skal, hvad det Sidste angaaer, formene, at naar Møllenæringen saavel paa Landet som i Kjøbenhavn og de øvrige Kjøbstæder efter § 14 bliver fri, saa maa ogsaa en Forening af Bageri eller Bryggeri og Møllenæring kunne finde Sted. Hvorfor Loven ikke har optaget en Forandring i de nu gjeldende Bestemmelser om disse Næringsbrug i Kjøbstæderne, er vel fordi de ikke staae i nogen særlig Forbindelse med det nærværende Lovudkast, og i det Hele taget har man ikke i den Overgangsperiode af 5 Aar, Lovudkastet foreskrev, villet give nogen Forfrist, som mulig kunde indvirke paa Møllernes indbyrdes Concurrence-Forhold.

Monrad: Det fornøier mig, at de Indvendinger, som bleve fremsførte af den ærede Indenrigsminister, egentlig ikke rammende de Bemærkninger, som jeg gjorde. De Uttringer, som jeg tillod mig at fremsføre, gjaldt Forhold

det mellem Møllenæringen og andre Næringsveie, hvorimod jo §§ 4 og 5 indeholde Afgang til at drive Møllenæringen som en selvstændig Næringsvei. Jeg troer derfor, at de modsatte Anskuelser netop have gjort sig gjældende ved § 2, og ved at staae ind paa den Veie, som jeg har tilladt mig at tilraade, vilde Striden kunne finde sin Løsning. Det forekommer mig imidlertid ikke, at den ærede Rigsdagsmand for Holbet Amts 2den District (Tscherning) rigtigt har opfattet det, hvorom det dreier sig. Han har virkelig, med den ham særegne Behændighed vendt op og ned paa Spørgsmaalet, saaledes at det er kommet til staae paa Hovedet (Latter). Han siger saaledes, hvorfor skulle vi gaae hen og give Bryggerne Ret til selv at knuse, de kunne jo slutte Accord med Mølleren; men en Deel af dem idetmindste have jo allerede en saadan Ret til at knuse det grønne Malt, idet de have særegne Knusemaskiner ifølge Generaltoldkammerets Bekjendtgjørelse af 1843. Talen er altsaa ikke om, at man vil give dem en saadan Ret, men om, at man vil tage det fra dem, som de allerede have (Nei!). Naar man vedtager Lovudkastet saaledes som det foreligger, saa er Talen om, at de ikke skulde kunne bruge de Knusemaskiner, som de have anskaffet sig, til at knuse det grønne Malt, men skulde derimod indgaae saadanne Overenskomster, som den ærede Rigsdagsmand har antydnet (Nei!). Jo, saaledes er Meningene efter den ligefremme Betydning af disse Ord (Nei!); de andre Herrer ville vistnok give mig Ret heri (Nei!). Ja, naar det ikke er Meningene, saa ville de Herrer, som ville staae ind paa den Veie, som jeg har foreslaaet, komme til at overbevise sig om, at Striden ikke dreier sig om Realiteten, men at den kun heroer paa en Misforstaelse; thi det opfattes fra den anden Side saaledes, at man nu vil betage de nuværende Brugere den Afgang, de nu have til at male ifølge særegen Bevilling. Det forekommer mig altsaa, at naar man vil betage Brændevinsbrænderne Agangen til denne Rettighed, saa vender man virkelig Sagen derved paa Hovedet.